

1986. III. 20. A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR ISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XXII. ÉVF. 6. szám.

A 2 épület hárfájában ülésigélve néha egy bagdadi kávéházban érezhetjük magunkat. A „keleties” hangulatot az a több, mint száz arab hallgató „várásolja” kösénk, akik néhány hónapja egyetemünkön tanulnak. A magyarországi „dolláros” képzés még csak néhány éves múltira tekint vissza, de ma már a legtöbb fővárosi és vidéki egyetemen beindult. A műegyetemi tényekről, tapasztalatokról, beszél Készáros Péter, a „valuta-termelők mindenese”:

... Mi indokolta a térítéses képzés létrehozását?

- Legfontosabb „előemény” a BME anyagi helyzetének romlása, valuta és deviza keretének csökkenése. 1984 tavasszal hirdettük meg az új képzési formát.

A TUDÁS

PÉNZ (IS)

- Milyen formában, állami vagy minisztériumi segítséggel?

- Saját erőnkkel egy egyszerű kis tájékoztató füzetkét készítettünk, amit elküldtünk nagykövetségekre, kereskedelmi kirendeltségekre, volt külföldi hallgatóinknak. 84 ószere mindössze 30-40 írt sikerült összeszoboroznunk, ezek jó részét Jordániában egy volt hallgatónk szervezte. Még október-novemberben is jöttek új diákok az előkészítőre.

- Első évben minden hallgató előkészítőre jár?

- Aki egy „szürón” átjut, az egyből az első évet kezdheti, de a nagytöbbségnek az előkészítőt javasoljuk. Ez nem kötelező, mert itt semmi sem kötelező. Csak a tandíjat kell befizetni...

Második évben elkészítettünk egy új, elegánsabb tájékoztató füzetet, szines képekkel. Ezt több helyre küldtük szét, mint az előzőt, több sikert is hozott. 89 ószére 150-180 hallgatónk lett.

Összesítés a létszámszabványokról:

Előkészítő:	54 fő
I. évfolyam:	
villamos kar	21 fő
vegyés	1 fő
építő	12 fő
építő	14 fő
gépés	6 fő
közlekedés	7 fő
	63 fő

II. évfolyam:	
villamos kar	6 fő
gépés	2 fő
építő	9 fő
	17 fő

III. évfolyam:	
építő kar	6 fő
graduális képzés	13 fő
posztgraduális képzés	6 fő

- Hogyan lehetnek harmad évesek, ha még csak két éve folyik képzés?

- Ezek a hallgatók külföldön végeztek el 1-2 évet, amit mi elfogadtunk.

- Hallgatónk valamit az oktatás felépítéséről?

- A hallgatóink általában angolul is beszéltek, körözés tartozó országokból érkeztek. Szérsz a nálunk 4+2 éves képzés eredeti képzés helyett a 4+2 éves angolul is rendszert választottuk.

Alap vagy undergraduális képzés 4 évig tart, a magyar Uszemérnöki és okleveles mérnöki végzettség követ van. A tandíj itt havonta 250 Ft. A graduális képzés +2 év, ezt fogadjuk el diplomás mérnöki szintnek.

A posztgraduális képzésben azok vesznek részt, akik doktori címet szeretnének szerezni. A tandíj itt az előző 3-4 -aszerese.

- Biztosan nem volt egyszerű az anyagi feltételek biztosítása?

- Amúgy is tantszám hiány van, kollégiumot kórhelyből sincs túl sok. Első évben 20 hallgatónk biztosítottunk kollégiumot, havi 900 ért. Ez szután megszűnt, az egyetemen olyan hangulat alakult ki, hogy ilyen hallgatókat ne tegyünk kollégiumba. Ezt a minisztérium is kategorikusan megtiltotta. Ma már valamennyi-

en GMK-któl bérelt lakásban laknak, ami nem olcsó, hiszen egy jobb 10-12 ezer Ft-ba kerül.

Az oktatás innen-onnan szerzett termekben indult, második évben a Z épület 1-2 emeleti „szibongóját” építettük be. Más épületekben is tervezzük kis termek kialakítását. Terveink szerint az Egri J. utcában lévő üres telekre építenénk egy tanulmányi épületet.

- Ez kizárólag a térítéses képzést szolgálja?

- Egy kis alapterületű, szolid tanulmányi épületről van szó. Néhány előadóterem, irodák... 6-7 emeletes épület kb. 50 millióba kerül.

- Korábban kollégium építéséről is hallottunk.

- Ehhez több száz millió Ft-os hitelre volna szükség, de hosszú távon e nélkül versenyképeségünk nem biztosítható.

- Mennyi az oktatók óradíja?

- 300 Ft körül, ha csoportos a képzés, 200, ha egyéni.

- Nam sok ez egy negyvenöt perces óráért?

- Az angolnyelvű előadásért, ha figyelembe vesszük a felkészülést is, egyáltalán nem.

- Nem volt gond az oktatók nyelvtudásával?

- Eleinte mi is tartottunk ettől, de kiderült, sokan egészen elfogadhatóan beszélnek angolul.

10 %-nak felsőfokú nyelvtudásuk van. Ez évben nyelvtanfolyamot szerveztünk azoknak az oktatóknak, akik szívesen részt vennének a munkánkban, de hiányzik az angoltudásuk.

- Mi történik a dollárbevételekkel?

- A deviza 30%-a marad az egyetemen, a maradékot részint elvonják, más részét forintban kapja meg az egyetem. Az első tanév összesbevétele 150 ezer dollár, amiből 30 ezer maradt nálunk. Ennek 1/3-át a térítéses képzést segítő kiutazásokra, második harmadát gép-műszer vásárlásra fordítjuk, az utolsó harmad az oktatók díjazására szolgál, ők az óradíjak, jutalmak egy részét dollárban kapják meg. 100-200 dollár nem nagy összeg, de ez is kedvező. A jövőben valamennyire változik a helyzet, nő az elvonás, de a maradék nagyobb része, az összesbevétel 40%-a marad dollárban az egyetemen. Növeljük a tandíjat is, új hallgatóink már havi 280 dollárt fizetnek.

- Honnan érkeznek hallgatók?

- Eddig elsősorban arab diákjaink voltak, Jordániából mintegy nyolcvan-an érkeztek. A külpolitikai helyzet változása miatt most 50-60 líbiai jelentkezett, akik kiszorultak angolai, amerikai egyetemokról. A jövőben szeretnénk feloldani az arabcentrikusságot, jelenleg hallgatóink kilenven százalékát ők

adják. Intenzív propagandát folytatunk a világ más részein. Megcélzott területeink: Görögország, Törökország. Ankarában, Izstanbulban magyar hetek lesznek, ahol mi is bemutatkozunk. Foglalkozunk fekete-afrika angolnyelvű országaival, de ez nagyon szegény vidék, valamint Indiával és Pakisztánnal. Ott viszonylag jó a műszaki felsőoktatás és ráadásul nagyon messze van. Így itt csak szolid reményeink lehetnek. Nem hagyhatjuk ki az észak-amerikai magyarokat sem. A Magyarok Világszövetségén keresztül próbálkozunk, sovány eredménnyel: nyolc-tíz érdeklődő volt, végül két kislány érkezett, akik az építészkaron tanulnak. Szóba került még Spanyolország és Portugália. Itt épp most van kint egy professzor, aki felméri a lehetőségeinket is.

- Nem szerveznek több hallgatót, mint amnyi oktatását meg tudják oldani?

- Tavaly legjobb esetben 80-ra számítottunk, 130-an jöttek. A következő tanévre 200-250 új hallgatót várunk. Ezek fogadására minden tekintetben fel tudunk készülni.

- Az oktatóknak nem érdeke a hallgatók minden áron benntartása?

- Első évben mindenkit felvettünk, örültünk, hogy jöttek. Nagy részük lemorssolódott. Az induló 40-50-ből talán ketten járnak most másodévre. A követelmények asonok a magyar nappali tagozat elvárásaival. Néha láttunk túlzott engedékenységet, de ezen változtatunk.

- A térítéses hallgatók is ismerik az IV jegyet?

- Ugyanúgy mint a többiek. De, ha jól tudom, a külbnei járási díj és a sima IV 250 Ft, a második 500.

- A magyar hallgatókban nem merült fel, hogy tőlük vessik el a helyet?

- Az ő felvételi keretszámaikat nem befolyásolják a térítéses képzés hallgatói. Termeket sem vesszük el tőlük, óráinkat saját erőforrásból kialakított leválasztott helyiségekben tartjuk. Az ellenkezéstől én is félek. A terrorista akciók miatt az arabellenesség máshol is erősödött. Valóban van köztük egy-két fiú, aki csak dekolni jött ide, ezeket igyekeztünk kiszűrni. Aki nem akar tanulni, az az első vizsgaidőszakban kibukik.

Kétségtelen, hogy pénscentrikusak vagyunk, ezt nem tagadjuk. Nagyon fontos azonban, hogy megmaradjon a BME image-ssa, nemzetközi hírneve.

.K.L. - N.Gs.

Járatlan út

Előre bocsátom: Ha valaki a saját gondolataira ismer, az nem a véletlen műve. Az alábbi koncepció gondolatai nem tőlem erednek, én csak összefoglaltam a mások által elmondottakat.

Az idei Kari Napok szerintem jól sikerült, nem a próbákkal, azok lebonyolításával kapcsolatban vannak aggályaim. Gondnak tartom viszont, hogy az egyhetes mulatozás mellett elég nehéz bejárni az órákra azoknak, akik valóban aktívan vessik ki részüket a küzdelemből. Erre pedig nem lehet megoldás a főkérmányos által adott igazolás sem (ami - szerintem - eléggé komolytalanná teheti egyesek előtt a főkérmányosi rendeleteket). Mások meg hiányolták a Kari Napokon régebben meglévő, a választási küzdelemtől független, azokal esetleg párhuzamosan futó, csak szórakozást nyújtó programokat.

A fenti két problémát hivatott (többek között) kiküszöbölni a következő koncepció.

Először: Legyen a választási küzdelem öt helyett három napos, de nonstop, vagyis tartson éjjel-nappal! Ehhez mindössze egy pénteki napra kiadott dékáni szünetre lenne szükség, és arra, hogy a hallgatók (vagyis mi) ne arra használják fel az így adódó három napot, hogy hazautazzanak. Inkább minél többen vegyünk részt az ily módon iskolabajárástól mentes küzdelemben. A péntek délelőtt elkezdett vetélkedés vasárnap estig dőlné el, akkor iktatnák be az új főkérmányost. Az ezt követő mulatozás csak a hétfő reggeli órákat veszedélyeztetné, de ez talán elfogadható áldozat lenne a többi nap reggeléért.

Másodszor: Az ezt követő hét pedig már a felszabadult, tét nélküli (és nem hajnalokba nyúló) szórakozás és az igényesebb műsorok hete lenne. Minden szak (a hajósok is) kapna egy napot, amikor gondoskodnia kellene egy (esetleg szakmájukhoz kapcsolódó) pár órás programról.

Ez a hét egyben alkalom lenne a főkérmányos „uralkodására” is. Ő és hívei készíthetnének vagy hozhatnának egy műsort, mintegy jutalmul a szavazóknak. Emellett állandó programok lehetnének: előadói estek, film, video, számítógépes játékok, kiállítások, stb.

Igy a Kari Napok programja nem merülne ki a főkérmányosi küzdelemben, hanem az egyetemi diákélet kiemelkedő részévé válhatna, amikor sűrűsödnének a színvonalas programok. Többen

szoálhatnának bele, mi legyen másoron, többen vehetnék ki részüket a szervezésből, rendezésből is.

Az utolsó napra, péntekre lehetne tenni a farsangi bált, ez szívná a Kari Napokat. Az Aranykeréknek is lenne helye, és vezethetné be a rendezvény-sorozat az első hét csütörtökén.

A Kari Napok ezzel két nappal rövidebbé válna (már ami a vetélkedést illeti) és mégis több lehetne az eddigieknél időben és tartalomban is.

Két igazi akadály lehet a sikernek. A közönség érdektelensége és a szakok tehetetlensége. A hazautazás, és az, ha a szakok nem tudnának megfelelően színvonalas programokat szervezni.

Én azonban bízom benne, hogy egy hátvégét mindenki kihír itt is, esetleg olyan barátokat is meg tud hívni, akik egyébként hét közben nem érnek rá. És abban is, hogy a szakok között is kialakulhat egy egészséges rivalizálás, ami a színvonalban mutatkozhatna meg.

Condót okozhat még a spotversenyek lebonyolítása (esetleg léte), és persze a dékáni szünet sem tőlünk függ, de ezekre talán könnyebben lehet megoldást találni, mint az előzőkre.

Illés Árpád

EMBER! EMBER!

Emberék! Van bennetek érzés?

Hissz oly különbösek vagytok!

Hagyjátok, hogy

a magatehetetlen kínlódjon,

az ittas, kit kielebrudaltak, árokban fetrengjen,

a nárkós, ki megtévedt, fűvel szenvedjen,

az örült, kit sorsa tett azzá, bolonddá legyen,

a kiátkozott, kit pletyka adlytott, megalázdójon,

az ártatlant, kit vádolnak, s nem tűrik, hogy tisztán éljen,

a langyos, ki beteggé langyosak miatt leszzen,

a hős, ki szabadulna, hogy átvágjon a szenny--

HÖGYEN!

A bűn, mely a hitben megbocsátható,

de a siserehad által a társadalomból

KIEBRUDALHATÓ,

a kegyelet, a jóssív, adomány, hová tűnt,

magyarásd meg tudomány!

Kevesen voltak, vannak, lesznek,

kik érzésben a bőséggel küzdenek,

de minő boldogság---LÉTEZNEKI

-Jeno-

oktatásfejlesztés

Dr. Michelberger Pál nyilatkozata a Jövő
Mérnökének

"Első alkalommal került olyan terv a jelenlétük kezébe, amely alternatívákat tartalmazott... A vitához harmincan szóltak hozzá... A vita döntően az alternatívák körül folyt..."

E sorok a közlekedésmérnöki Kari Hírekben láttak napvilágot, abban a beszámolóban, amely a január 16-18 között Balatonfüreden megrendezett pártaktíváról szól.

A pergő véleményeserét kiváltó napirend a kar kétezerig szóló fejlesztési terve volt. A vitaindítót dr. Michelberger Pál dékán tartotta. A terv lényegének ismertetése közben meggyőzően érvelt a minőségi képzés erősítése, a magas színvonalú, konvertálható tudású műszaki értelmiség kibocsátása mellett.

Egységes képzés

- Professzor úr, eldőlt-e végül, hogyan fejlődik a kar az ezredfordulóig?
- A kari tanács január 23-i ülésén 12:11-es szavazattöbbséggel (ez a távollevők írásbeli voksolása után 16:12-re módosult) az "A" változatot (alternatívát) fogadta el.
- Valódi alternatíva volt-e a két változat, volt-e lényegi különbség közöttük?
- Igen. Az "A" változat szerint a képzés három szakaszban zajlik. Az első 3-4 félévben valamennyi hallgató egységes műszaki-természettudományos alapképzésben részesül. A második szakaszban, amelynek időtartama szintén 3-4 félév, a mérnöki tevékenység szerint szakosodnak a hallgatók. A harmadik szakaszban specializálódnak.

A képzés modul rendszerű. Az első szakasz az úgynevezett alapmodullal vagy főmodullal kezdődik, amelyet alaptárgyi, matematika és mechanika szigorlattal zárnak le. Az ötödik, hatodik és hetedik félévben következnek a szakmai alapozó tárgyak, a mellékmodulok. A nyolcadik, kilencedik félévben kötelezően választható a fakultatív tantárgycsoportok (szubmodulok) szolgálják a specializálódást.

A gyengébb képességű hallgatók, akik nem tudnak az egyetemi tanulmányi követelményeknek megfelelni, főiskolán szerezhetnek oklevelet.

- S hogyan fest a "B" változat?
- Tulajdonképpen nem más, mint az úgynevezett kétféle képzés. Az első hároméves szakasz-

ban objektum szerint szerinti szakosodásban konduktív képzés folyik. Három év múlva a hallgató vagy befejezi tanulmányait (főiskolai oklevéllel), vagy tovább specializálódik a mérnöki tevékenység szerint. A második lépcsőben főiskolai oklevéllel rendelkező, kiemelkedő képességű hallgatók minden további nélkül folytathatják tanulmányaikat.

- Ön melyik elképzelést támogatta?
- Természetesen az "A" változatot.
- Miért?
- Mert nézetem szerint attól lesz jó mérnök valaki, ha jó alapjai vannak. Minden további már csak alkalmazás kérdése. Manapság már egyetlen tárca sem tudja garantálni az azonos területen való foglalkoztatást-, s csak a közös alapképzés által lehetséges olyan mérnököt kibocsátani, aki bármelyik területen képes megállni a helyét.
- Úgy tudom, amikor a "B" változatot kísérletképpen kipróbálásra bevezették a járműgépész szakon, ön is támogatta. Azóta megváltozott a véleménye. Miért?
- Mert a kísérlet- véleményem szerint - negatív eredményt hozott. A kétféle képzés összeférhetetlen a tanterv struktúrájával. Szaktárgyat alaptárgyi tudás nélkül nem lehet tanítani. Ezért az alsó évfolyamokon a szaktárgyi oktatás színvonala és határfoka alacsony, a később tanult elméletet pedig a hallgatók nem tudják hasznosítani a szaktárgyakban. A kétféle oktatási kísérletben nem sikerült megoldani azt, hogy a tantárgyak egymásra épüljenek. Az első két évfolyamon tanultakat a diákok nem tudták szintetizálni a negyedik - ötödik évben elsajátított ismeretekkel, s ez az államvizsgán nagyarányú bukáshoz vezetett.

Az, hogy a járműgépész szakon kétféle oktatás folyik, a többen pedig nem, árt a kar egységének, akadályozza a kibocsátott mérnökök konvertibilitását.

Az egyetlen pozitívum

A kísérlet egyetlen pozitív tapasztalata, hogy a hallgató lélektanilag az első esztendőktől kezdve kötődik a szakmájához, szakmai öntudata, szakmaszeretete könnyebben kialakul.

- Ha jól értem, a kétféle képzés kiküszöbölte azt a hiányosságot, ami miatt a hallgatók örökösen panaszkodtak: hogy a műegyetemre jelentkezésükkor választottak egy szakmát, aztán az első két évben jóformán elfelejtették, minek jöttek ide. Szakmai ismeretek helyett, nehezen emészthető elméletet kaptak, annak felvillantása nélkül, mire lesz ez jó a további-

akban. A fejlesztési terv "A" változata most mégis ehhez tér vissza.

- A tantárgyi tematikán belül a példákat úgy kell megválasztani, hogy a szakmára való felkészítést szolgálják. Még hozzá nem egy szakmára korlátozva - hogy lássa a diák, ugyanazok a szépségek bármelyik szakmában megtalálhatók. Ez elősegítené azt is, hogy az egyes szakok népszerűsége között ne legyenek akkora különbségek, mindegyikbe bepillantást nyervén könnyebben tudnának dönteni, s nem a divat befolyásolná döntésüket. Az ugyanis, hogy a műegyetemre jelentkezvén szakmát választottak, nagyon szépen hangzik, csak éppen nem igaz. Azért nem, mert fogalmuk sincs az illető szakmáról.

Amikor én az egyetemre beiratkoztam, kezdetől fogva tudtam, hogy a mérnök rajzol, szerkeszt, számol és dönt. Erős gépészmérnöki alapképzést kaptam, s repülőgépeszként végeztem a hadmérnöki karon. Pályafutásom során voltam az Ikarus-gyár busz főkonstruktőre, a vasúti géptan tanszék docense, volt hajós aspiránsom. A mérnöki tevékenység minden területén meg tudtam állni a helyem, mert az elméleti alapokat tudtam alkalmazni. S erre a jövő mérnökének - a robbanásszerű fejlődés miatt - még sokkal inkább szüksége van.

- Akárhogyan csúszjuk-csavarjuk, számos példa bizonyítja, hogy a műszaki egyetemisták általános közérzete rossz, s ezt az "elidegenedett" képzésnek tulajdonítják. Azok, akik - különböző okokból - átkerülnek valamelyi főiskolára, viszont dicsérik az ottani, életközeli légkört.

- Valóban, a kari tanácsülésen a 12 ellenszavazatból feltehetőleg 6 a hallgatói képviselőké volt. A hallgatóság biztonsági szelepet akar. A "B" változat szerint, három év után valamilyen bizonyítvánnyal, lényegében üzemmérnöki oklevéllel ki lehet válni a képzésből. (AZ eddig kifutott három évfolyamból mindössze ketten éltek ezzel a lehetőséggel. Ezért nem érdemes felvállalni. A kétléposós tanterv és a hozzá tartozó oktatás az oktatógárda jelentős energiáját kötötte le, a tantárgyak tartalmi korszerűsítése pedig a második helyre szorult...)

Az én véleményem szerint, ha nincs tétje az ittlétnek, mert valamilyen papírral bármikor ki lehet válni, akkor ez nem ösztönös jobb teljesítményre, az akadályok leküzdésére. Az "A" változat szerint a tanulmányaikat abba hagyók a megfelelő főiskolán szerezhetnének oklevelet. Természetesen igyekszünk a főisko-

lásokkal együttműködni abban, hogy ezt minimális számú különbözeti vizsgálattal megtehessek. A hallgatók rossz közérzetét nem lehet az oktatás számlájára írni! Sokkal inkább a társadalmi értékrend teljes felborulására utal.

A külföldi tapasztalatok

- Mennyiben hasznosítja a fejlesztési terv a külföldi egyetemek tapasztalatait?
- Jól ismerem az USA-ban a massachusettsi műszaki egyetemet, Japánban a kyotoi egyetemet, a Szovjetunióban a MADI-t, Hollandiában a delfti egyetemet. (Egyikben sem folyik kétléposós képzés.) A magyar műegyetem létrehozásakor svájci német mintát követtek. A svájci ETH (Eidgenössische Technische Hochschule) jelenlegi képzési rendje az "A" változatnak felel meg - ott azonban magasabb óraszámban, négy év a képzési idő. A massachusettsi műszaki egyetemen pedig olyan, amilyenné nekünk kellene válnunk az ezredfordulóra: az egyik legjelentősebb elméleti és gyakorlati kutatóközponttá.
- Mikor szűnik meg a most elfogadott fejlesztési terv, terv lenni?
- A tantervet még nem dolgoztuk ki. Először a jelenlegit vizsgáljuk felül, elvégezzük a tantárgyak tartalmi elemzését. Az új tanterv 1987. júniusára készül el.

*

A kari fejlesztési terv tartalmazza a tudományos munka, a személyzeti munka, a posztgraduális oktatás és a hajózási főiskolai kar fejlesztési elképzeléseit is. Riportunkban csak a graduális oktatás - vitákat kavarázó - kérdéseivel foglalkoztunk.

Csernovics Mária

FIGYELEM!

A GTE Fogaskerék szakbizottsága szívesen venné, ha a fogaskerék-hajtóművek témája iránt érdeklődő műegyetemi hallgatók részt vennének rendezvényeiken és az 1988-ban megrendezésre kerülő 5. Budapesti Fogaskerék Konferencia előkészületeiben, és lebonyolításában. Ilyen irányú jelentkezéseket kérjük név és lakcím megjelölésével dr. Erney György c. docens, szakbizottsági elnök nevére a "Z" épület 712. szobájába / Gépelemek tanszék adminisztrációja/.

KALLÓDÓ ÉVFOLYAM

Ezzel a címmel jelent meg egy cikk előző számunkban a Harmad Évfolyamról. Korlátozott lehetőségeink megakadályozták az 1-2-es tk. véleményének kikérésében. Ezt a hiányosságot szeretnénk most pótolni.

Nem célunk a tankörök összeugrasztása, azonban meg kell ragadni, talán az utolsó alkalmat arra, hogy az indulatok felszabadításával pozitív lépésekre sarkaljuk ezt a sok emberből álló csoportot. A vélemények nem csupán egy évfolyamot, egy tk.-t tükröznek, hanem az embereket. Talán érdemes lenne elgondolkozni a mondatok tartalmán. Ha érződik is néhol az indulat, azért valamit mégis takarnak.

A téma ugyanaz: évfolyam, főkormányos választás, közösség

I.

Köz hír/továbbiakban KH/: Talán kicsit kegyetlenül, de úgy tudnám megfogalmazni, hogy a harmad évfolyamnak nem szokott főkormányos-jelöltje lenni. Szerinted miért nem?

Ch.: Nem tudunk kitermelni magunkból egy olyat, aki alkalmas lenne rá.

KH: Te támogatnád, ha lenne?

Ch: Attól függ, ki az.

KH: Egy olyat, akit te nem ismersz.

Ch: Nem tudom. Egyedül nem. Ha sokan lennének, akkor igen. Nem bohóckodnék a színpadon, de segítenék ha más is csinálja.

KH: Ismersz olyat, aki alkalmas a jelölt posztra?

Ch: Az embernek magának kell eldöntenie, hogy képes-e ilyesmire.

II.

Gy: Sokkal könnyebb lenne arra válaszolnom, hogy kiért nem állnék ki.

KH: És kiért nem?

Gy: Ne sértegezzünk senkit. Mondjuk a Prünnyi nem volt egy túl szerencsés választás.

KH: Eddig miért nem jött össze ez a főkormányosválasztás?

Gy: Kicsit szétszórt az évfolyam.

KH: Nincs aki összetartsa?

Gy: Hát nem nagyon.

KH: Kinek kellene összetartania?

Gy: Tulajdonképpen nekünk. Magunknak kellene szervezni.

KH: Mindig kell egy kis közösség, egy mag, aki szervez.

Gy: Így is van egy aktívabb gárda. Nem?

KH: Kire gondolsz?

Gy: Akik szervezték volna a főkormányos választást, és akik ott voltak az Aranykarékon az évfolyam csapatában, a „Görcs”-ben.

KH: Olvastad a Köz hírben a...

Gy: Nem, csak hallottam róla. Nem tudom miért mondta az illető, hogy a kettes tk.-t favorizálják. Lehet, hogy meg van benne indokolva...

KH: Nincs.

Gy: Akkor azt hiszem, őt is meg kellene interjúolni.

KH: Mennyire ismerik az 1-2-es tk-t?

Gy: Nem nagyon. Csak annyiból áll ez, hogy ismerek néhány embert, akikkel együtt voltunk katonák.

KH: Miért nem járnak össze?

Gy: Már a sereg alatt el voltunk szigetelve egymástól.

KH: Más évfolyamok arra büszkék, hogy már ott kialakult a közösségük.

Gy: Nem tudom. Nálunk ez nem jött össze.

III:

C: Egy évfolyam összetartozását nem az határozza meg, hogy a Kari Hétre milyen jelöltet és csapatot tud kiállítani. Sokan vannak, akik vállalnak társadalmi munkát ill. más területen aktivizálják magukat. Az évfolyam csapatából pedig biztosan nem ez a 15 1-2-es Münchenes hiányzik. Az 1-2-es tk-k pesti hallgatóit pedig ugyan úgy nem érdekli a kari élet, mint más tankörökben. Tisztelet a kivételnek.

IV:

R: Abban igazuk van a többieknek, hogy nincs összetartás az évfolyamon.

KH: És miért nincs?

R: Ez talán a társadalmat is mutatja. Fel lazultak az emberi kapcsolatok. Nincsen közösségi szellem.

A: Nekünk itt a kolozsban van közösségünk?

R: Nekünk van.

Gy: Nincs.

A: Ez se igaz Gy. Szerinted mit kellene csinálni?

R: Ha nem válnánk el minden hétvégén, akkor talán kialakulna.

A: Azért járnak haza, mert Pesten vagyunk. Aki vidéki, az utálja Pestet. Ha megnézel egy szegedi, pécsi, debreceni, vagy egy agri főiskolát, egyetemet, azt hogy ott a diákok mit csinálnak, rájössz, mennyire más ott az élet. Jobb a közösség és szeretik a várost. Ha kimegy az utcára, mindig jön szembe egy ismerős. Itt meg olyan, mint hangyák a hangyabolyban.

Ha az évfolyamon olyan közösségi szellem lenne, mint itt, akkor nem lennének ilyen problémáink.

KH: Egy hétre sem lehet összehozni egy ilyen közösséget?

A: Ha ezt a közösséget olyan cél érdekében tudod mozgósítani, ami tetszik neki, akkor semmi akadálya.

KH: Akkor meg miért nem tesszük?

R: Nem volt jelölt. Én jövőre esetleg Témásra vagy Robira gondoltam.

A: Nagyon sok intrika

éri a hajósokat. Hogy így viselkednek, meg úgy viselkednek. Egyébként a mostani Közírben a Kari Hét egyik szervezője megcáfolta ezt. Szerintem nem a hajósokkal van a baj. A hajósok azért ellenszenvessék másoknak, mert pontosan náluk van meg az a közösségi szellem és összetartás, amit mások irigyelnek. Mondjam azt, hogy jól esett a májammak az a vélemény, mely szerint a hajósok nem is olyanok, mint amilyenek tartják őket. Ha odakerül a dolog, megcsinálnak akármit. Én pl. szívesen voltam velük, és ezután is szívesen leszek.

KH: És ha lesz jelöltje az évfolyamnak?

A: Attól, hogy mi a hajósokat támogatjuk, attól még nyerhetne a harmad évfolyam, ha olyan lenne.

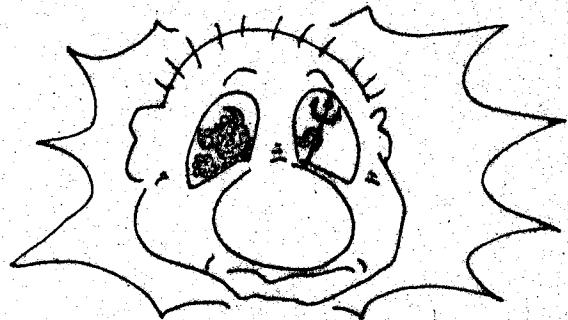
Gy: Miért nem olyan, mint amilyenek kellene lenni?

A: Lehet, hogy nagyképűségnek hangzik, de ehhez, hogy sikeredjen valami, ahhoz hiányzik ez az összeszokott 15 ember, ami itt van. És szerintem a harmad évfolyam ezért sem eredményes. Ha ezt leírod, lehet, hogy azt mondják, megint el vagyunk borulva. Hogy nyomják az 1-2-es tk.-t. Hogy favorizálnak bennünket. De szerintem akkor is hiányzik ez a 15 ember, ha másnak nem, hát hogy hangulatot keltsen.

Én értem, mit akarsz kihozni ebből az egészből, János. Az lenne a lényege, hogy esetleg elkezdenénk látványosan csinálni a dolgokat, akkor elképzelhetően szimpatikus lenne a többinek is. Én félek attól, hogy kevesen szavaznának ránk. Nincs tömegbázisunk.

KH: A hajósok most 250 szavazatot kaptak. És nem csak a hajósok ill. ismerőseik szavaztak a jelöltjükre, hanem sok más „egyéb” közlekkáros is. Ezt ők két év alatt érték el. Igaz, hogy nekünk nincs tömegbázisunk, de ha csinálnánk egy jó bulit, legalább jól éreznénk magunkat.

A: Bennem semmi olyan kis ürdögöske nem búj-

kál, hogy jaj most nem érzem jól magam, mert nincsen harmad évfolyamos jelölt.

KH: Azért jó lenne, ha nem is az évfolyamnak, de legalább a tk.-nak egy jelölt.

A: Persze, hogy jó lenne.

KH: Kit tartatok alkalmas jelöltnek? Milyen embertípust?

R: Olyat, mint Témás.

KH: Milyet?

R: Jó a dumája. Színpadon se ijed meg. Jó a fellépése, a humora. Feltalálja magát.

KH: Ha ő elválná, akkor kiállnátok mellette úgy istenigasábol?

Gy: Persze. Ki más ha nem mi?

R: Az évfolyamot is meg kell kérdezni erről, és ha ők választanak valakit, akkor kérdezzenek meg minket is.

D: Valaki azt nyilatkozta az előző, megjelent riportban, hogy favorizálnak bennünket, de azt senki sem vette észre, hogy az Aranykeréken a „Göros” csapatában csak 1-2-es tk.-s volt. 12-en voltunk az építősekkel együtt. Senki sem jött oda az évfolyamról, csak miután megtaláltuk az Aranykeréket. Ez egy kicsit furcsa. Nem?

KH: Az Arany Kerék csak // egy nap a Kari Hétben, de a Főkörményos választásra sem volt ember.

D: Ez arra is jellemző. Előtte meg lett beszélve, hogy indul egy harmad évfolyamos ca-